

Evanjelická cirkev metodistická

AKO K NÁM PREHOVÁRA SVÄTÉ PÍSMO

Katechizmus

Theophil Spoerri

Bratislava 2015

OBSAH

I. časť: O Božom zjavení	3
II. časť: Boh ako Stvoriteľ a Pán	4
III. časť: O hriechu a o jeho následkoch	5
IV. časť: O Spasiteľovi a o Jeho vykupiteľskom diele	6
V. časť: O Duchu Svätom a o Božom slove	9
VI. časť: O prijatí a o skúsenosti spasenia	11
VII. časť: O Desatore Božích prikázaní	13
VIII. časť: O modlitbe	16
IX. časť: O kresťanskej Cirkvi	17
X. časť: O jedinečných prostriedkoch milosti Kristovej Cirkvi	20
XI. časť: O kresťanskej nádeji	22

I. časť: O Božom zjavení

1. Aký je pravý zmysel nášho života a aká má byť jeho náplň?
Žiť v spoločenstve s Bohom a Jemu vždy verne slúžiť.
(Mt 16,26; 1Jn 2,17; Lk 12,25; Ž 73,28)
2. Kto je Boh?
Boh je náš nebeský Otec, Stvoriteľ a Pán celého stvorenstva - všetkého živého i neživého.
(Mal 2,10; Mt 11,25; Mt 23,9)
3. Je len jeden Boh?
Áno, je len jeden živý a pravý Boh.
(Iz 45,5; 1Kor 8,6)
4. Je možné vidieť Boha?
Nie, Boh je neviditeľný.
(1Tim 6,16; Ž 14,1; Jn 20,29)
5. Odkiaľ sme sa teda dozvedeli o Bohu?
Boh sa ľuďom Sám zjavil a zjavuje sa nám dodnes.
(Sk 14,17; Am 3,7; Mt 16,17)
6. Ako sa Boh zjavuje ľuďom?
Boh sa ľuďom zjavuje v prírode, v dejinách národov i jednotlivcov, vo svedomí a pôsobením Ducha Svätého v ľudských srdciach.
(Ž 19,2; Ž 81,11; Rim 2,14-15; 1Kor 2,9-10)
7. Je takéto zjavovanie Boha na jasné a zreteľné spoznanie Božej vôle postačujúce?
Nie; v prírode a v skúsenostiach človeka je ešte veľa nepochopiteľného, čo nám Boh zatiaľ tají. Naše svedomie sa tiež môže myliť, ľahko si zamieňať klamlivé pocity a cudzie vplyvy s pôsobením Ducha Božieho. Na to, aby sme Boha skutočne poznali, ešte potrebujeme osobitné zjavenie Jeho vôle.
(Iz 45,15; 1Jn 4,1)
8. Kde sa nám teda zjavuje Boh jasne a zreteľne?
Jasne a zreteľne sa nám Boh zjavuje vo svojom Slove, predovšetkým však v Ježišovi Kristovi.
(Iz 1,2; 1Tes 2,13; Hb 1,1-2; Mk 9,7; Jn 1,14; Jn 14,9)
9. Môžeme Boha zjaveného v Ježišovi Kristovi celkom iste poznávať v Jeho pravej podstate?
Áno, podľa tohto zjavenia je Boh svätá, večná a dokonalá láska.
(1Jn 4,16)

10. Prečo nazývame Pána Boha trojjediným?

Pretože sa nám zjavuje ako Otec, Syn a Duch Svätý, pritom však ostáva jeden a ten istý Boh.

(2Kor 13,13)

II. časť: Boh ako Stvoriteľ a Pán

11. Prečo nazývame Pána Boha Stvoriteľom neba i zeme?

Pretože svojím všemocným Slovom stvoril svet a všetko, čo je v ňom.

(Gn 1,1; Hb 11,3; Gn 1,31)

12. V ktorých Božích vlastnostiach sa prejavuje Božia zvrchovanosť nad celým Jeho stvorenstvom?

Zvrchovanosť Stvoriteľa sa prejavuje v tom, že je večný, všadeprítomný, vševedúci a všemohúci.

(Ž 90,2; Jer 23,24; Ž 139,4; Ž 33,9; Gn 18,14)

13. Čo to pre nás znamená, že Boh všetko stvoril?

Znamená to pre nás úprimnú radosť. Boh to všetko stvoril pre človeka. Aj za svoj vlastný život máme byť vďační Božej dobrotivosti. Preto celý náš život patrí iba Jemu.

(1Tim 4,4; Ž 139,14; 1Kor 6,20)

14. V čom spočíva výnimočnosť človeka oproti ostatnému tvorstvu?

Boh stvoril človeka na svoj obraz a zapožičal mu vládu nad zemou.

(Gn 1,27-28; Ž 8,5-7)

15. Ktoré bytosti okrem človeka sú najdôležitejšie Božie tvory?

Anjeli, nebeskí duchovia, ktorí Bohu neustále slúžia.

(Ž 103,20; Ž 34,8)

16. Je stvorený svet od Boha nezávislý?

Nie, nie je. Ako je Boh Stvoriteľom sveta, tak je aj jeho stálym Zachovávateľom a stará sa oň.

(Ž 145,15; Mt 6,8; 1Pt 5,7)

17. Prečo nazývame Pána Boha Pánom celého stvorenstva?

Pretože vládne nad všetkým živým aj neživým, čo je na zemi i v nebi, a celý svet vo svojej múdrosti milostivo riadi.

(1Krn 29,12; Ef 1,11; Iz 28,29; Ž 145,17; Ž 145,8)

18. Čo od nás Boh očakáva?

Boh oprávnene od nás očakáva, že Ho budeme celým srdcom milovať, Jeho sa báť, Jemu dôverovať, Jeho vedeniu sa poddávať a vo všetkom Ho poslúchať.
(Dt 10,12; Ž 23,3; Ž 118,1; Ž 100,2)

19. Čo zasľubuje Boh tým, ktorí Mu plne dôverujú?

Zasľubuje im hojnú a výnimočnú požehnanie a večný život.
(Dt 15,6; Dt 5,30; Jn 12,50)

III. časť: O hriechu a o jeho následkoch

20. Ako sa ľudia odplatili Bohu za Jeho otcovskú lásku a starostlivosť?

Ľudia pohrdli Božou dôverou a nevd'čne sa od Neho odvrátili, chceli svoje šťastie dosiahnuť bez Neho.
(Dt 30,6; Jer 2,13; Lk 15,11-13)

21. Ako nazývame vzburu a neposlušnosť ľudí voči Bohu?

Neposlušnosť voči Bohu, či už v myšlienkach, slovách alebo skutkoch, nazývame hriechom.
(1Jn 3,4; Rim 14,23; Jk 4,17)

22. Ako zhrešili prví ľudia?

Adam a Eva poslúchli hada a dali sa zviest' falošnosťou satana.
(Gn 3,4-5; Jn 8,44)

23. Kto je satan?

Satan je knieža od Boha odpadnutých duchov; protivník, ktorý neuznáva Božiu vládu nad vesmírom a chce zničiť človeka.
(1Jn 3,8; Mt 4,8-9; 1Pt 5,8)

24. Boli Adam a Eva donútení podvoliť sa pokušeniu diabla?

Nie, v dôvere a poslušnosti voči Bohu by boli nepriateľa premohli.
(Jk 4,7; Ef 6,16)

25. Aké následky privodil ľudstvu hriech?

Ľudia stratili spoločenstvo s Bohom a dostali sa pod nadvládu zla a smrti.
(Prís 14,34; Iz 59,2; Jer 2,29; Rim 5,12)

26. V čom sa prejavuje nadvláda zla nad človekom?

Moc zla sa zračí v tom, že všetci bez výnimky hrešíme. Dedíme telesnú prirodzenosť, sme

žiadostiví toho, čo Boh zakázal, a neraz sa prehrešujeme aj proti vlastnej mysli i vôli.
(1Kr 8,46; Ž 19,13; Jn 8,34; Rim 7,18-19)

27. Môžeme ospravedlňovať hriech a vrodenuú náklonnosť k hriechu?
Nie; naše svedomie prezrádza, že sme každým hriechom neverní Bohu a mohli by sme konať aj inak.
(Gn 39,9; 1Jn 1,10)
28. V čom sa vo svete prejavuje panovanie smrti?
Moc smrti sa vo svete prejavuje v slabosti a pomínutelnosti všetkého tvorstva, ako i v strachu duše z Božieho súdu.
(Gn 3,17-19; Kaz 1,14; Rim 6,23; Hb 9,27; Lk 21,26)
29. Na čom sa zakladá Boží súd?
Boh trestá hriech následkami, ktoré vinníka postihnú už teraz; vo večnosti odplatí každému podľa jeho skutkov.
(Ž 7,12; Gal 6,7; Jób 34,11; 1Sam 2,10)
30. Prečo Boh nezanechá hriech nepotrestaný?
Lebo Božia všemohúcnosť je s hriechom nezlučiteľná. Ak by hriech zostal nepotrestaný, nebolo by dokonalej Božej spravodlivosti ani svätosti.
(Lv 19,2; Ab 1,13; 1Sam 6,20)
31. Čo hrozí hriešnemu človeku na poslednom Božom súde?
Trápenie a večné zatratenie, Božie zavrnutie.
(Ž 130,3; 1Pt 4,18; Mt 22,13; Hb 10,31)
32. Môže človek svoje previnenia odčiniť a tak sa vyhnúť spravodlivému Božiemu hnevu?
Nie, človek nemôže sám od seba odčiniť ani jeden svoj hriech, ba ani ho skryť pred Bohom, ani zatajiť.
(Mt 16,26; Ž 139,7)
33. Neexistuje žiadna cesta k vyslobodeniu od hriechu a od jeho následkov?
Ale áno, existuje. Ježiš Kristus je tá jediná cesta, ktorá vedie k vyslobodeniu od všetkých hriechov aj od ich následkov.
(Lk 18,26-27; Rim 5,20)

IV. časť: O Spasiteľovi a o Jeho vykupiteľskom diele

34. Od koho pochádza spása pre stratené ľudstvo?

Spása pochádza od Boha, proti ktorému sme zhrešili. On totiž netúži po našom zahynutí, lež po našom spasení a pravom šťastí.

(Jer 29,11; Ez 18,23; 1Tim 2,4)

35. Čo to znamená, že nás Boh zachraňuje pred zahynutím?

Znamená to, že Boh miluje i hriešnikov. On vo svojej stálej vernosti sa nad nami zmilúva a ujíma sa nás.

(Nár 3,22-23; Iz 54,8)

36. Ako sa prejavila zachraňujúca Božia láska?

Láska Božia sa prejavila poslaním Božieho Syna Ježiša Krista na tento svet.

(1Jn 4,9; Jn 3,16-17)

37. Ako prišiel Ježiš Kristus na tento svet?

Syn Boží sa tu narodil ako človek.

(Flp 2,6-7; 1Tim 3,16)

38. Prečo je Spasiteľ Ježiš Kristus jedinečný?

Ježiš Kristus je Boží Syn, od vekov tejže podstaty so svojím Otcom, ale súčasne je aj pravý človek.

(Jn 10,30; Jn 6,69; 1Jn 5,20; 1Tim 2,5; Jn 19,5)

39. Akej národnosti bol Ježiš?

Ježiš bol príslušníkom izraelského národa, s ktorým Boh uzavrel osobitnú zmluvu a zaslúbil, že mu pošle osloboditeľa z kráľovského rodu - Mesiáša.

(Jn 4,22; Rim 9,4-5)

40. Aké je meno nášho Pána?

Osobné meno nášho Pána je Ježiš, čo znamená Spasiteľ. Podľa zaslúbenia sa volal Mesiáš, teda Kristus, čo v preklade znamená „Pomazaný“.

(Mt 1,21; Lk 2,10-11)

41. Z čoho poznávame, že Ježiš s nami znášal biedu ľudského života?

Z Písma svätého, z Novej zmluvy. Ježiš nielenže znášal mnohé utrpenia, ale bol rovnako ako my pokúšaný na zlé.

(Hb 4,15; Hb 2,18)

42. Ako obstál Ježiš pri pokúšaní?

Ježiš bol v takom dôvernom spojení so svojím Otcom, že každé pokušenie víťazne prekonal a ostal poslušný.

(Jn 8,46; 1Pt 2,22; Jn 8,29; Jn 4,34)

43. Čo vieme o Ježišovej mladosti?

Ježiš vyrastal na radosť Bohu i ľuďom, miloval nadovšetko svojho nebeského Otca a bol

poddaný svojim rodičom. Vyučil sa remeslu, vykonával ho a vzdelával sa horlivým študovaním Písma svätého, pokým Ho Boh nepovolal z ústrania do verejného života. (Lk 2,52; Lk 2,49; Lk 2,51)

44. Čo vykonal Ježiš počas svojej verejnej činnosti?

Ježiš zvestoval radostné posolstvo o kráľovstve Božom, uzdravoval chorých; od ľudí vyžadoval pokánie a vieru. Vyvolil si dvanásť učeníkov a vyučoval ich.

(Mk 1,14-15; Lk 5,17; Mk 1,17; Mk 4,33-34; Ježišova reč na vrchu: Mt 5 - 7)

45. Ako hodnotil Ježiš farizejov a zákonníkov?

Ježiš ich striktno odsúdil pre ich pokrytectvo, samospravodlivosť a tvrdosť, ktorými bránili ľuďom duchovne rásť.

(Mt 23,13; Lk 16,14-15)

46. Aký postoj mal Ježiš k opovrhovaným hriešnikom?

Zjavoval im lásku svojho Otca a všetkým kajúcim odpúšťal.

(Lk 15,2; Mt 9,13; Lk 19,10; 1Tim 1,15)

47. Aký postoj mal Ježiš k pozemskému majetku?

Od všetkých, ktorí poznali Boha, žiadal, aby na pozemskom majetku nelipli srdcom.

(Mt 6,24; Lk 12,15; Mt 6,19; Mt 6,3-33)

48. Čo Ježiš zakúsil v Izraeli?

V Izraeli Ježiš zakúsil mnoho závidosti i nenávidosti zo strany ctižiadostivých vodcov, ale aj nevďačnosti a nevery povrchno zmyšľajúceho národa. Aj Jeho vlastní učeníci Ho zarmucovali nepochopením, malou vierou a nevernosťou.

(Mt 27,18; Mt 11,20; Mk 9,33-34; Mt 8,26; učeník Peter – Jn 13,38; Judáš – Mt 26,14-15)

49. Čo urobili Židia s Ježišom?

Židia zavrhli Ježiša, odsúdili Ho na smrť a odovzdali pohanskému miestodržiteľovi, aby Ho ukrižoval.

(Mk 14,61-62; Mk 14,64; Mt 27,22)

50. Ako sa zachoval Ježiš voči svojim nepriateľom?

Ježiš svojich nepriateľov neznenávidel, ale v úprimnej láske im slúžil aj za nich ochotne položil svoj život.

(Mt 20,28; Jn 18,10-11; Lk 23,33-34)

51. Čo pre nás znamená smrť Ježiša Krista?

Záchranu. - Smrť Ježiša Krista je podľa odvekého Božieho plánu dokonalou obeťou za naše hriechy, postačujúcou na oslobodenie od večného zatratenia a na vykúpenie z moci hriechu.

(Iz 53,5; 1Pt 1,18-20; 2Kor 5,19; 2Kor 5,21; Rim 5,8)

52. Čo sa stalo po Ježišovej smrti a po Jeho pohrebe?
Na tretí deň Ježiš Kristus vstal z mŕtvych.
(Lk 24,5; Sk 4,33)
53. Čo pre nás znamená Kristovo zmŕtvychvstanie?
Kristovo zmŕtvychvstanie je pre nás nádejou. Máme živého Spasiteľa, Víťaza nad smrťou, ktorý nám ponúka večný život.
(Jn 11,25; 1Kor 15,17-18; 1Kor 15,20-21; Rim 6,23)
54. Kde je teraz Ježiš?
Ježiš teraz sedí po pravici Boha Otca v nebi. Zastupuje nás pred Bohom a prihovára sa za nás, pokračujúc tak vo svojej spásonosnej službe všetkým ľuďom.
(Lk 24,51; Hb 10,13; Rim 8,34)

V. časť: O Duchu Svätom a o Božom slove

55. Ako pokračuje Ježiš vo svojom spasiteľskom diele?
Ježiš ponúka ľuďom svoju spásu a svojim poslom prepožičiava božskú pôsobivosť všelijakými prejavmi moci, ako aj udeľovaním Ducha Svätého podľa svojej vôle.
(Mk 16,15; 2Kor 5,20; Mt 28,20; Hb 2,3-4)
56. Ako vystrojil oslávený Ježiš svojich apoštolov do služby?
Ježiš obdaril svojich poslov plnosťou Ducha Svätého, ktorého im poslal ako Božiu pomoc z neba.
(Jn 14,16-17; Sk 1,8; Sk 2,4)
57. Čo rozumieme pod pojmom Duch Svätý?
Duch Svätý je Boží Duch, vplyvom ktorého Sám Boh pôsobí v srdciach to, čo by sme ako hriešni ľudia sami od seba nikdy nedokázali.
(Jn 4,24; Ez 36,27; 2Kor 3,6)
58. Aký postoj by sme mali zaujať vo vzťahu k Božiemu Duchu?
Vplyvu Božieho Ducha by sme sa mali úprimne a ochotne poddávať, prenechať Mu absolútnu vládu nad svojimi myšlienkami i rozhodnutiami a plne sa podrobiť Jeho autorite.
(Ef 5,18; Ef 4,30; Gal 5,16)
59. Ako v nás pôsobí Duch Svätý, keď sa poddávame Jeho vplyvu?
Duch Svätý nám stále viac objasňuje, čo nám Boh v Ježišovi Kristovi dáva a čo pre nás prostredníctvom Neho vykonal. Vedie nás k pokániu a k viere, očisťuje naše srdcia i naše mysle a obnovuje v nás život; vlieva nám do srdc Božiu lásku a poskytuje silu i odvahu

vyznávať Ježiša, trpieť pre Jeho meno a radostne plniť Božiu vôľu.

60. Pôsobí Duch Svätý vo všetkých ľuďoch?

Áno, Duch Boží pôsobí vo všetkých ľuďoch prostredníctvom ich svedomia, a to napomínaním, karhaním i vedomím trestu; zobúdzá v nich túžbu po Bohu ako i žiadostivosť po spasení.

(Jn 16,8)

61. Môžeme aj my dnes počuť Ježišove slová a svedectvo Jeho apoštolov?

Áno, prvotná kresťanská cirkev nám ich zachovala v Písme svätom Novej zmluvy.

62. Ktoré spisy patria do Novej zmluvy?

1. Štyri evanjeliá:

Evanjelium podľa Matúša, Evanjelium podľa Marka, Evanjelium podľa Lukáša a Evanjelium podľa Jána.

2. Skutky apoštolov (napísané evanjelistom Lukášom)

3. Trinásť Pavlových epištol:

List Rimanom, Prvý list Korint'anom, Druhý list Korint'anom, List Galat'anom, List Efezanom, List Filipanom, List Kolosanom, Prvý list Tesaloničanom, Druhý list Tesaloničanom, Prvý list Timotejovi, Druhý list Timotejovi, List Títovi, List Filemonovi.

4. Osem všeobecných epištol:

List Hebrejom, List Jakuba, Prvý Petrov list, Druhý Petrov list, Prvý Jánov list, Druhý Jánov list, Tretí Jánov list, Júdov list.

5. Zjavenie Jána

63. Čo je Starý zákon?

Starý zákon je zbierka spisov tzv. cirkvi starej zmluvy. V nich je zozbierané a zapísané, čo Boh hovoril Izraelu a ako viedol svoj vyvolený národ.

(Rim 3,2; Dt 32,7; Jn 5,47)

64. Ktoré knihy patria do Starého zákona?

1. Sedemnášť historických kníh:

Päť Mojžišových kníh, Jozua, Kniha sudcov, Rút, Prvá Samuelova kniha, Druhá Samuelova kniha, Prvá kniha kráľov, Druhá kniha kráľov, Prvá kniha kroník, Druhá kniha kroník, Ezdráš, Nehemiáš, Ester.

2. Päť kníh duchovnej poézie:

Jób, Žalmy, Príslovia, Kazateľ, Veľpieseň.

3. Šestnásť prorockých kníh (štyria veľkí a dvanásť malých prorokov):
Izaiáš, Jeremiáš, Náreky, Ezechiel, Daniel, Ozeáš, Joel, Amos, Abdiáš, Jonáš, Micheáš,
Nahum, Habakuk, Sofoniáš, Aggeus, Zachariáš, Malachiáš.

65. Aká je vnútorná spätosť medzi Starou a Novou zmluvou?

Slovo Božie Starého zákona zaslúbilo príchod Ježiša Krista. Slovo Božie Novej zmluvy zvestuje, že Ježiš Kristus naozaj prišiel splniť Božie zaslúbenie a vykúpiť svet.
(Jn 5,39; Lk 24,44; Lk 4,21)

66. Kto nás privádza k správne mu pochopeniu Písma svätého?

Je to ten istý Duch Svätý, ktorý kedysi v Božích svedkoch vzbudil zápal a prepožičal im svoju plnú moc i obdaril ich schopnosťami napísať Písmo. Ten, ktorý nás učí správne pochopiť Božie slovo.
(2Pt 1,20-21; Jn 16,13; 1Kor 2,12)

67. Z čoho poznávame, že Písmo sväté je Božím slovom?

Biblia zvestuje Božiu veľkosť a velebu, odhaľuje Božie myšlienky i plány, ktoré by inak zostali pred nami skryté; potešuje naše srdcia a zobúdzajú naše svedomie.
(2Tim 3,16-17; Jer 15,16; Jer 23,29; Hb 4,15; 2Tim 3,15)

68. Prečo má pre nás jedinečný význam to, že Boh k nám prehovára cez Sväté Písmo?

Tým, že Boh je ľudskými zmyslami neuchopiteľný, môže byť pochopený len v Jeho svätom Slove. Viera i skúsenosť Božích detí kotvia len v Jeho Slove, v Jeho pravdivosti a vo vernosti, ktorými sa Boh prejavuje a ktoré zachováva.
(Nm 23,19; Mt 24,35; 1Tes 5,24)

VI. časť: O prijatí a o skúsenosti spasenia

69. Ako inak nazývame Slovo Božie, ktoré nám zvestuje spasenie?

Spasenie nám zvestuje evanjelium. Evanjelium znamená „radostné posolstvo“, „radostnú zvest“ o milosti Božej, ktorej sa nám skrze Krista dostalo.
(Rim 1,16; Ef 1,13)

70. Čo prináša evanjelium ľudstvu?

Evanjelium prináša ľudstvu radostnú zvest' o tom, že spasenie je pre všetkých. Dôrazne vyzýva nasledovať Ježiša.
(Lk 14,17; Mt 11,28)

71. Čo požaduje evanjelium od ľudí?

Evanjelium požaduje obrátenie, čo značí odvrátenie sa od hriechu a priblíženie sa k Bohu, Zdroju všetkého dobra.
(Iz 55,7; Sk 14,15; Lk 15,17-19; Jer 29,13-14)

72. Čo je nevyhnutné na obrátenie?
Na obrátenie sú nevyhnutné: pokánie a viera v Pána Ježiša Krista.
(Mk 1,15; Sk 20,21; Jn 14,6)
73. Čo je pokánie?
Pokánie je zmena myslenia – spočíva v tom, že človek pozná a vyzná svoje hriechy a ľutuje ich.
(Ž 51,5; Mt 26,75; 2Kor 7,10)
74. Kedy je pokánie úprimné?
Pokánie je úprimné vtedy, keď sa človek ochotne poddá Božej disciplíne a odvráti sa od hriechu.
(Prís 28,13; 1Kor 11,31; Mt 3,8)
75. Kedy je pokánie jedinou podmienkou viery?
Keď človek uzná, že si sám pomôcť nemôže a premôže v sebe vlastnú samospravodlivosť.
(Zj 3,17; Mt 18,3)
76. Čo znamená veriť v Ježiša Krista?
Veriť v Ježiša Krista znamená plne Mu dôverovať a len Jemu slúžiť. Chopiť sa Ho ako svojho jediného Záchrancu a pridržať sa Ho vo všetkých okolnostiach života. Uznať, že On aj za mňa zomrel a vstal z mŕtvych, tým ma vykúpil a urobil ma šťastným, a neprestajne ma miluje.
(Sk 4,12; Sk 16,31; Gal 2,20; 1Tim 1,12; 2Tim 4,7)
77. Čo činí Boh, ak vo viere prichádzame s prosbou o pomoc k Ježišovi?
Boh nás ospravedľňuje, pre Ježiša Krista odpúšťa nám naše hriechy a robí nás svojimi deťmi.
(Mt 9,2; Jn 3,18; Rim 3,22-24; Rim 5,18; Ef 1,5; Ef 1,7)
78. Čo vyplýva pre nás z toho, že Boh ospravedľňuje hriešnika?
Znamená to, že Boh nás všetkých zachraňuje z čírej milosti; všetky ľudské pokusy o sebaospravedľňovanie alebo o získanie Božej priazne vlastnou zásluhou sú márne a nerozumné, a sú urážkou Božej cti.
(Gal 2,16; Gal 3,10; Ef 2,8-9)
79. Čo nasleduje, keď zložíme všetko svoju dôveru a nádej do Božej milosti?
Dosiachneme pokoj s Bohom i útechu v živote.
(Iz 54,10; Rim 5,1; Jn 14,27)
80. Čo získavame spolu s ospravedlnením?
Keď sme boli ospravedlnení, získali sme zároveň aj znovuzrodenie.

81. Čo je znovuzrodenie?

Znovuzrodenie je tajuplné Tvorcovo obnovenie nášho vnútorného života Duchom Svätým, po ktorom sa stávame Božími deťmi.
(Jn 3,3; Ef 2,5; 2Kor 5,17)

82. Môžeme s istotou vyznávať, že sme Božími deťmi?

Áno, vo viere dosahujeme istotu, že sme Božími deťmi, a to na základe určitého Božieho prísľubu a osvedčenia Svätého Ducha.
(Gal 3,26; 1Jn 3,1; Rim 8,16)

83. Aká je osobitá výsada Božích detí?

Božie deti sa srdečne tešia zo starostlivosti a lásky nebeského Otca a aj utrpenie prijímajú ako výchovný a očisťujúci prostriedok z Božích rúk.
(Rim 8,31-32; Rim 8,28; 2Kor 4,17-18)

84. Čo zostáva trvalou útechou Božích detí v boji a v nepríjemnostiach pozemského života?

Trvalou a pevnou útechou Božích detí je a zostáva vedomie, že ich nič neodlúči od Božej lásky.
(Rim 8,38-39; 2Kor 12,9)

VII. časť: O Desatore Božích prikázaní

85. Akou silou nového života nás Boh obdarí pri znovuzrození?

Pri znovuzrození nás Boh obdarí Duchom Svätým, ktorým Kristus žije v nás.
(Rim 8,14; 1Kor 3,16; Gal 2,20)

86. Ako sa taký „nový život z Boha“ prejavuje?

Nový život z Boha sa prejavuje neúnavnou snahou premáhať svetské zmýšľanie a hriechy, a vytrvalým úsilím zachovávať Božie prikázania.
(Gal 5,25; 1Jn 5,4; Rim 8,2; 1Jn 2,4; Jk 2,14)

87. Ktoré sú základné Božie prikázania?

Základné Božie prikázania sú tie, ktoré boli izraelskému národu dané prostredníctvom Mojžiša v Desatore Božích prikázaní. V nich sú jasne naznačené naše povinnosti voči Bohu i voči blíznym.

88. Ako znie Desat' Božích prikázaní?

Desat' Božích prikázaní, alebo v skratke „Desatoro“, znie takto:

Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z Egypta, z domu otrokov.

1. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!

2. Neurobíš si modlu ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, dolu na zemi alebo vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh žiarlivý, ktorý trestá viny otcov na synoch do tretieho i štvrtého pokolenia tých, čo ma nenávidia, ale milosť preukazujem tisícom tých, čo ma milujú a zachovávajú moje prikázania.
  3. Nevyslovíš meno Hospodina, svojho Boha, nadarmo, lebo Hospodin nenechá bez trestu toho, kto nadarmo vysloví meno Hospodina, svojho Boha!
  4. Pamätaj na deň sobotného odpočinku, že ho máš svätiť! Šesť dní budeš pracovať a konať všetku svoju prácu. Siedmy deň je deň sobotného odpočinku pre Hospodina, tvojho Boha. Nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, ktorý je v твоjich bránach. Veď Hospodin za šesť dní utvoril nebo a zem, more a všetko, čo je v nich, a siedmy deň odpočíval. Preto Hospodin požehnal deň sobotného odpočinku a posvätil ho.
  5. Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil v krajine, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Boh!
  6. Nezabiješ!
  7. Nescudzoložíš!
  8. Nepokradneš!
  9. Nevyslovíš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu!
  10. Nebudeš túžiť po dome svojho blížneho a nebudeš túžiť ani po manželke svojho blížneho, ani po jeho sluhovi, ani jeho slúžke, ani jeho volovi, ani jeho oslovi; ani po ničom, čo patrí tvojmu blížnemu!
- (Ex 20,2-17; Dt 5,6-18)

89. Ktoré prikázania zosumarizovávajú všetky Božie prikázania?

Všetky Božie prikázania sú obsahovo zhrnuté v dvoch:

Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou mysl'ou.

To je veľké a prvé prikázanie.

Druhé je mu podobné:

Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého. Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý zákon i proroci.

(Mt 22,37-40; Rim 13,10)

90. Kedy človek miluje svojho Boha „celým srdcom“?

Človek miluje svojho Boha celým srdcom vtedy, keď Ho miluje nadovšetko a keď táto Božia radosť, rozhojnená v ňom, vyženie z jeho srdca všetok strach z Neho.

(Mt 19,20-22; 1Jn 4,17-18)

91. V akom zmysle máme milovať i seba?

Mali by sme veľmi vážne uvažovať o záchrane ponajprv svojej duše: Máme mať v nenávisti a následne premáhať vlastný hriech i sebeckto a vynaložiť všetko svoje úsilie na to, aby sme sa stali – pokiaľ je to možné – čo najschopnejšími slúžiť svojimi

duchovnými i telesnými darmi nášmu všemohúcemu Pánu Bohu.
(1Pt 3,10-11; 2Tim 1,6; Rim 13,14; 1Kor 9,27)

92. Kto je náš blížny?

Náš blížny je každý človek, s ktorým prídeme do kontaktu v pozemskom živote, najmä však ten, ktorý potrebuje našu pomoc.
(Lk 10,36-37)

93. Ako máme preukazovať svoju lásku blížnemu?

Tak, že sa zo všetkých síl budeme vždy snažiť vžiť sa do postavenia nášho blížneho a zaobchádzať s ním so zreteľom predovšetkým na jeho dobro a prospech, na jeho pravé šťastie.
(Mt 7,12; 1Jn 3,17-18; 1Kor 9,19)

94. Nestačí milovať len tých, ktorí sú nám najbližší alebo len tých, ktorí sú k nám príjemní?

Nie, nestačí. – Naša láska sa musí vzťahovať aj na tých, ktorí sú k nám nepríjemní; Pán Ježiš prikazuje milovať aj nepriateľov.
(Lk 6,32-34; Mt 5,44-45; Rim 12,21)

95. Prečo je dokonalá láska to najvyššie a najdôležitejšie, čo od nás Boh žiada?

Pretože opravdivo milujúci človek najlepšie zodpovedá Božej dokonalosti.
(Mt 5,48; Lk 6,35-36; 1Jn 4,8)

96. Kto miluje tak dokonale, ako to Boh žiada?

Tak dokonale miluje a miloval len Ježiš, preto je Vzorom, ktorý máme nasledovať.
(Jn 15,9-10; Jn 13,34; Jn 12,26; 1Jn 3,16; Mt 11,29-30)

97. Prečo je nasledovanie Pána Ježiša ťažké?

Nikto nemôže nasledovať Pána Ježiša, ak sa celkom neodlúči od sveta a ak nezaprie sám seba. To privádza Ježišových nasledovníkov do ťažkých zápasov i do horkých precitnutí, avšak aj do dôvernejšieho spoločenstva s Ním.
(Mt 7,14; Mt 16,24-25; 2Tim 2,3; 1Pt 4,13)

98. Ak budeme plniť Božie prikázania, staneme sa dokonalými?

Nie, plnením Božích prikázaní sa nestaneme dokonalými, ale čím tesnejšie sme primknutí k Ježišovi, tým jasnejšie poznávame aj svoje hriechy, svoje nedostatky a vlastnú nedokonalosť.
(1Jn 1,8; Flp 3,12)

99. K čomu nás núti pokorujúce poznanie, že nikdy dostatočne nevyhovíme Božím prikázaniam?

Zistenie našej nedostatočnosti nás núti odvracať svoj zrak od seba a obracať ho k Bohu. Len u Boha zakaždým nachádzame útechu vždy nového a nového odpustenia, ako aj silu na opravdivé posvätenie života.
(Jn 1,9; 1Tes 5,23-24; Flp 1,6)

100. Čo rozumieme pod „posvätením života“?

Pod posvätením života rozumieme pokračujúce pôsobenie Ducha Svätého v nás. – Toho, ktorým vnútorne rastieme, očisťujeme sa od hriechu, skrze Neho sa naplňujeme Božou láskou a pripodobňujeme sa tak nášmu Spasiteľovi Ježišovi Kristovi.

(2Kor 4,16; Ef 4,15; 1Jn 1,7; Hb 13,21; 2Kor 3,18)

101. Môže kresťan vierou získané spasenie opäť stratiť?

Áno, kresťan môže opätovne stratiť svoje spasenie, ak sa znova odvráti od Boha. – Len z milosti Božej vytrváme až do konca.

(1Kor 10,12; Mt 24,13; Zj 3,11; 2Tes 3,3; Hb 13,9)

102. Čo teda musíme urobiť, aby sme v boji viery obstáli a vnútorne rástli?

Musíme byť úprimnými modlitbami v neustálom spojení s naším Bohom.

(Mk 14,38; Iz 40,31)

VIII. časť: O modlitbe

103. Čo je modlitba?

Modlitba je srdečný rozhovor s Pánom Bohom.

(Ž 19,15)

104. Čo má obsahovať modlitba?

Modlitba má obsahovať chvály, ďakovanie, vyznanie a prosby.

(Ž 32,5; Ž 50,15; Kol 4,3; Ž 92,2; Ž 103,1; Ž 95,6)

105. Aké zasľúbenie dal Ježiš našim prosbám?

Ježiš zasľúbil, že naše prosby budú vypočuté, keď budeme v Jeho mene prosiť a s vierou aj očakávať.

(Mt 7,7; Jn 16,23-24)

106. Kedy sa modlíme v Ježišovom mene?

V Ježišovom mene sa modlíme, keď prosíme v Jeho Duchu a keď s vedomím vlastnej nehodnosti pred Bohom, dovolávame sa Ježiša Krista ako svojho Priateľa a Prostredníka.

(Jn 15,7; Hb 7,24-25)

107. Kedy nemôžu byť naše modlitby vypočuté?

Ak nie sme ochotní odpustiť svojim blížnym z celého srdca.

(Mk 11,25-26)

108. Ktorú modlitbu naučil Ježiš svojich prvých učeníkov?

Modlitbu Otče náš.

(Lk 11,1)

109. Ako znie Pánova modlitba Otče náš?

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, príd' kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi. Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. Lebo tvoje je kráľovstvo i moc, i sláva naveky. Amen.

(Mt 6,9b-13)

110. Čo je obsahom prvej a najdôležitejšej prosby, za splnenie ktorej sa máme modliť?

Aby bolo Božie meno aj na zemi uctievané tak ako v nebi a aby sa aj na zemi napĺňala Jeho vôľa tak ako v nebesiach.

(Mt 6,33; Mt 26,39)

111. Kto nám dopomáha k bohumilým modlitbám?

Duch Svätý. On vkladá do našich srdc pravé prosby a svojou bezvýhradnou poslušnosťou nás pri modlitbách chráni pred povrchnosťou, pred bezmyšlienkovitým hovorením i pred nedbanlivosťou.

(Jn 4,23; Rim 8,26; Mt 6,5; Mt 6,7; Rim 12,12)

112. Kedy sa máme modliť?

Dobré je modlievať sa pravidelne, v určitých hodinách; avšak naše srdcia majú byť ustavične upreté na Boha, aby sme sa v hĺbke svojej duše modlili neustále.

(Dan 6,11; 1Tes 5,17)

113. Ako a kde sa máme modliť?

Modliť sa máme podľa Ježišovej rady a podľa Jeho vzoru – v samote, v tichej izbietke alebo spoločne s inými, s ktorými sme v Kristovom mene zjednotení v Duchu a v pravde.

(Mt 6,6; Mt 18,19-20)

IX. časť: O kresťanskej Cirkvi

114. Čo je kresťanská Cirkev?

Kresťanská Cirkev je Duchom Svätým posvätené spoločenstvo ľudí, ktorí veria v Ježiša Krista a Jemu verne slúžia.

(1Kor 12,13; 1Jn 1,3; Rim 14,7)

115. Podľa čoho poznáme, ktorý kresťanský zbor patrí ku Kristovej Cirkvi?

Len ten kresťanský zbor patrí ku Kristovej Cirkvi, ktorý je založený ako prvé kresťanské apoštolské zbory na pevnom a istom základe spásy v Ježišovi Kristovi.

(Sk 2,42; Sk 15,11)

116. Ako znie „Apoštolské vyznanie viery“ všeobecnej Cirkvi kresťanskej?

Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí po pravici Boha Otca všemohúceho; odkiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, v Svätú Cirkev všeobecnú, v spoločenstvo svätých, v hriechov odpustenie, v tela z mŕtvych vzkriesenie a v život večný. Amen

117. Kto je hlavou kresťanskej Cirkvi?

Jedinou hlavou kresťanskej Cirkvi je Ježiš Kristus, On je jediný základ nášho spasenia.

(Mk 10,42-43; 2Kor 4,5; 1Kor 3,11; Flp 2,8-11)

118. Čo je Cirkev podľa Pánovej vôle?

Cirkev je Kristovo telo pozostávajúce z rozličných údov, prostredníctvom ktorých Pán pokračuje vo svojom diele tu na zemi.

(1Kor 12,27; Ef 4,7; Ef 4,11-12)

119. Sú členovia kresťanských cirkví zároveň údmi Kristovho tela?

Nie; len tí sú údmi Kristovho tela, ktorí sú vierou v živom vnútornom spojení s Ježišom.

(Kol 2,18-19; Mt 22,11-12)

120. Môžeme s istotou rozoznávať pravé údy Kristovho tela od nepravých?

Nie; konečný rozsudok nad spolublížnymi neprislúcha nám, ale božskému Sudcovi, Ježišovi Kristovi, preto sa nemáme vzájomne odsudzovať. Kto však zjavne nekresťansky koná, učí alebo hlása; kto sa nekresťansky správa a nedá sa od svojho blúdenia ani bratským napomínaním odvrátiť, nepatrí do Kristovej Cirkvi.

(Mt 13,28-30; 1Kor 4,5; 2Tes 3,6; Tít 3,10)

121. Aké poslanie má Cirkev na tomto svete?

Cirkev má podľa vzoru Ježiša nezištne slúžiť všetkým ľuďom na svete; má zvestovať radostné Božie poslanie a robiť všetko, čo je prospešné pravému blahu ľudstva.

(Mk 9,35; Mt 10,27; Mt 5,13-14, Mt 5,16; Jer 29,7)

122. Kto je zodpovedný za to, aby Cirkev uskutočnila svoje poslanie vo svete?

Každý kresťan sa má zúčastniť misijného diela Cirkvi, a to modlitbou, svedectvom pravdy o Kristovi, osobnou spoluprácou v Cirkvi, ako aj svedomitým plnením svojich povinností v rodine, v škole, v národe a v štáte.

(1Tim 2,1; 1Pt 3,15; Kol 4,5; 1Tes 4,11-12; Sk 24,16)

123. Aká je úloha Cirkvi vo vzťahu k jednotlivým kresťanom?

Cirkev má byť jednotlivým kresťanom nápomocná v ich ťažkom boji viery, v snahe po dokonalosti v láske či v iných duševných rozpoloženiach.

(Rim 15,30; Hb 10,24; 1Kor 12,26; Gal 6,1)

124. Aké máme povinnosti k Cirkvi ako kresťania?
Ako kresťania máme s vďakou užívať cirkevné prostriedky milosti; máme si vzájomne slúžiť darmi a schopnosťami, ktoré nám zveril Boh. Máme v bratskej láske pevne stáť v spoločenstve veriacich, ako v dňoch zlých, tak aj v dobrých.
(1Kor 11,22; Hb 10,25; 1Pt 4,10; Hb 13,1)
125. Môžu všakovaké rozdiely oddeľovať od seba jednotlivé údy Kristovej Cirkvi?
Nie; láska Kristova ktorá nás vzájomne spája, musí byť vždy silnejšia než všetky rozdiely, ktoré inak ľudí od seba oddeľujú.
(Ef 4,3; Gal 3,28; 1Pt 5,14)
126. Narúša sa jednota Kristovej Cirkvi tým, že na svete existuje niekoľko rôznych kresťanských cirkví vedľa seba?
Nie, pretože ak sa rozličnosť kresťanských cirkví zakladá na rozmanitosti darov a úloh Kristovej Cirkvi, potom jej jednota nie je narúšaná.
(Gal 2,9-10)
127. Kedy je kresťanská denominácia (cirkev) oprávnená samostatne existovať?
Kresťanská cirkev je oprávnená samostatne existovať vtedy, keď sa cíti povolaná naplniť určité poslanie a túto svoju úlohu sa snaží v srdečnom spoločenstve so všetkými veriacimi aj plniť.
(Lk 9,49-50)
128. Ako došlo k rozkolom uprostred kresťanskej Cirkvi?
K rozkolom v Cirkvi došlo v dôsledku hriechnych svojvoľností tých, ktorí ju mali viesť. Prejavila sa neochota činiť pokánie, inokedy zasa neochota podriaadiť sa poriadku; morálna skazenosť a ťažiadostivosť jednotlivcov, dokonca aj šírenie učenia odporujúce Kristovmu evanjeliu.
(Rim 16,17; Jd 1,19)
129. Môžu tí, ktorí zblúdili, opäť nájsť stratenú jednotu (s Bohom)?
Áno, keď sa pokoria pred Ježišom a otvoria svoje srdcia Jeho milosti a pravde.
(Rim 14,13; 1Pt 4,8)
130. Musia byť rozbroje medzi Božími deťmi premáhané?
Áno, lebo vôľa Božia je, aby láska víťazila nad všetkými rozbrojmi v Kristovej Cirkvi. Bratská láska je neklamným znakom Ježišových učeníkov a tiež jediným prostriedkom privádzajúcim celý svet k viere v Božieho Syna.
(Mt 5,23-24; Jn 13,35; Jn 17,20-21)
131. Môžeme s istotou očakávať konečnú dokonalosť Kristovej Cirkvi?
Áno, Pán svojej Cirkvi jej zaslúbil dokonalosť a iste ju aj privodí silou a mocou Svätého Ducha.
(Jn 10,16; Ef 4,13; Ef 3,20-21)

X. časť: O jedinečných prostriedkoch milosti Kristovej Cirkvi

132. Sú cirkevný poriadok a bohoslužobné zvyklosti predpísané Bohom?

Nie; kresťania ktorejkoľvek vetvy kresťanskej cirkvi v každej dobe i v každej krajine mali a majú úplnú slobodu upraviť svoj cirkevný poriadok a bohoslužobné zvyklosti tak, ako si to aktuálne pomery a okolnosti vyžadujú. Tieto ľudské uznesenia nesmú zatieňovať pravdu Kristovho evanjelia.

(2Kor 3,17; Rim 14,5-6; 1Kor 14,33; 1Kor 14,40)

133. Ktoré jedinečné prostriedky milosti zveril Ježiš Kristus svojej Cirkvi na zemi?

Ako zvlášťne, jedinečné prostriedky milosti zveril Kristus svojej Cirkvi na zemi evanjelium a sviatosti.

(1Kor 11,23)

134. Prečo má byť Slovo Božie v Cirkvi neustále zvestované?

Slovo Božie má byť v Cirkvi neustále zvestované preto, aby sa Ním človek neustále živil a posilňoval a aby tak Cirkev skrze Slovo Božie stále prežívala vôľu svojho Pána.

(Mt 4,4; Sk 13,2)

135. Kto môže a kto smie Slovo Božie v Cirkvi zvestovať?

V Kristovej Cirkvi môžu a smú Slovo Božie zvestovať len tí, ktorí boli na túto službu Bohom vyvolení i vystrojení do nej, a ktorých Božie poverenie cirkev uznala.

(Rim 15,18; 1Kor 12,7-11)

136. Ako bdie Boh nad tým, aby Jeho Slovo bolo v pokoji zvestované a počúvané?

Boh určil ľuďom jeden deň v týždni ako deň odpočinku, aby si mohli oddýchnuť od každodennej práce. Pre kresťanov je nedeľa pamätným dňom Kristovho zmŕtvychvstania a požehnaným dňom na zvestovanie Božieho slova a pestovanie spoločenstva veriacich.

(Mk 2,27; Kol 3,16)

137. Čo rozumieme pod slovom „sviatosti“?

Sviatosti sú Ježišom Kristom ustanovené a posvätené úkony, v ktorých sú názorne a s dôrazom podávané slová milosti, zasľubujúce spásu Novej zmluvy každému jednotlivcovi. Tieto sviatosti sú dve: Krst svätý a svätá Večera Pánova.

138. Ako ustanovil Pán Ježiš Krst svätý?

Krst svätý ustanovil Pán Ježiš misijným rozkazom učeníkom:

„Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.“

(Mt 28,19-20)

139. Čo znázorňuje voda pri Krste svätom?

Voda pri Krste svätom znázorňuje očisťovanie od hriechov, od ktorých nás oslobodzuje Kristova smrť.

(Rim 6,3; Ef 5,25-26)

140. Prečo krstíme aj deti?

Deti krstíme, pretože aj im Boh dáva svoju plnú milosť a pretože im Ježiš zasľúbil nebeské kráľovstvo.

(Sk 2,38-39; Mt 10,14)

141. Svedectvom čoho je teda tvoj krst?

Môj krst je svedectvom toho, že aj mňa Boh v najútlejšom detstve prijal do zväzku milosti; ponúka mi svoje vzácne spasenie a pre Ježiša Krista aj mňa považuje za svoje dieťa i za dediča svojho kráľovstva.

(Jer 31,3; Iz 43,1)

142. K čomu ťa zaväzuje Krst svätý?

Krst svätý ma zaväzuje odriekať sa celým svojím srdcom diabla, hriechu i sveta; pridržať sa pevne Božieho slova a žiť verne podľa Božej vôle.

(Rim 6,2; 1Jn 2,15-16; 1Jn 2,6)

143. Aké sú povinnosti kresťanskej cirkvi voči pokrsteným deťom?

Cirkev má deti oboznamovať s Božím slovom a má ich privádzať k tomu, aby vedome prijali spasenie a s radosťou poslúchali Boha.

(Jn 4,42; Ž 40,9)

144. Kedy a ako ustanovil Pán Ježiš svoju Svätú Večeru?

Pán Ježiš ustanovil svoju Svätú Večeru večer pred svojou smrťou slovami: „Toto robte na moju pamiatku!“

Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb a vzdávajúc vďaky lámal ho a dával svojim učeníkom hovoriac: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás. Toto robte na moju pamiatku! Podobne po večeri vzal aj kalich a povedal: Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku!“ (1Kor 11,24-25)

145. Čo pripomína chlieb a víno pri svätej Večeri Pánovej?

Chlieb a víno pri svätej Večeri Pánovej pripomínajú, že telo Pána Ježiša bolo lámané aj za nás a Jeho krv bola preliata aj za naše previnenia; len skrze Jeho smrť máme plnú účasť na požehnaní novej zmluvy.

(1Kor 10,16; Hb 9,15-16)

146. Čo pre nás teda znamená svätá Večera Pánova?

Svätá Večera Pánova je oslavou pamiatky smrti Pána Ježiša, v ktorej sa stretávame so zmŕtvychvstalým Kristom a preberáme na seba podiel na Jeho oslobodzujúcej obeti na kríži. Prežívame pritom naj dôvernejšie spoločenstvo so Spasiteľom a vzájomné

spoločenstvo s ostatnými veriacimi.
(Jn 6,55-56; 1Kor 10,17)

147. Kedy sa stáva účasť na svätej Večeri Pánovej požehnanou?

Účasť na svätej Večeri Pánovej je požehnaná, ak ju predchádza vážne sebaspytovanie o správnom pomere k Bohu i k blíznym; ak cítime úprimnú ľútosť nad hriechmi, pričom máme plnú dôveru k Spasiteľovi Ježišovi Kristovi i úprimnú túžbu po Jeho milosti.
(1Kor 11,28-29; Mt 5,6)

148. V akom zmysle nám svätá Večera Pánova poukazuje na večný život?

Svätá Večera Pánova je slávnostným hodom (hostinou) smrti i vzhľadom na druhé, budúce, Kristovo spoločenstvo – na večné spoločenstvo s Ním v Jeho kráľovstve.
(1Kor 11,26; Mt 26,29)

XI. časť: O kresťanskej nádeji

149. Ako dlho pre nás zostane Kristus neviditeľným?

Ježiš Kristus zostane pre nás neviditeľným až do dňa Jeho druhého príchodu v sláve.
(Sk 1,9-11; Sk 3,21)

150. Prečo očakávame druhý Pánov príchod?

Druhý Pánov príchod očakávame, pretože ho Ježiš zaslúbil.
(Mk 14,62; Zj 22,20)

151. S akým zámerom príde Pán Ježiš druhýkrát na tento svet?

Pán Ježiš príde druhýkrát na tento svet, aby svojich verných vzal k sebe do nebeskej Slávy; aby nad Božími nepriateľmi vykonal súd a podmanil si celú zem pod svoju vládu.
(Jn 14,3; Jn 17,24; Zj 22,12; Zj 11,15)

152. Kedy príde Pán Ježiš druhýkrát na tento svet?

Pán Ježiš príde vtedy, až dozreje čas, t. j. v deň a v hodinu, ktorú len Sám Boh určí a o nej vie.
(Mk 13,28-29; 1Tes 5,2; Mk 13,32)

153. Čím je pre nás myšlienka na druhý Pánov príchod?

Myšlienka na druhý Pánov príchod je pre nás povzbudením, aby sme bdeli a Jeho príchod s radosťou očakávali.
(Lk 12,35-36; Mt 13,37; 1Jn 3,3; Lk 21,28)

154. Musia všetci ľudia zomrieť?

Áno, všetci ľudia musia zomrieť okrem tých, ktorí budú žiť pri druhom Pánovom

príchode.
(Ž 90,12)

155. Treba sa báť smrti?

Nie, smrti sa netreba báť, lebo Kristus je náš život a Jeho výkupná smrť nás navždy zbavila ostňa smrti.

(Hb 2,15; Flp 1,21; 1Kor 15,55-57)

156. Čo sa s nami stane po smrti?

Ak zomierame vo viere v Pána Ježiša, cez smrť prechádzame do nerušeného a blaženého spoločenstva s Ním.

(Zj 14,13; Flp 1,23; Lk 23,42-43)

157. Podľahne naše telo navždy všeobecnej pomínutelnosti?

Nie, ak plne patríme Kristovi, potom pri Jeho druhom príchode budeme buď vzkriesení, alebo premenení; naše telo sa bude podobáť Jeho telu premenenému pri Jeho vzkriesení.

(1Kor 15,22-23; 1Kor 15,51-52; Flp 3,21; 1Kor 15, 42-43)

158. Na čom sa zakladá nádej nášho vzkriesenia?

Nádej nášho vzkriesenia sa zakladá na zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na Božom zasľúbení. Okrem toho nám Boh dal Ducha Svätého ako záruku našej budúcej slávy.

(1Tim 6,16; Jn 14,19; 1Pt 1,3; Rim 6,11)

159. V čom spočíva dedičstvo, ktoré raz zdedia Božie deti?

Božie deti budú mať podiel na Kristovej sláve; budú vidieť Boha a v čírej blaženosti Mu budú navždy slúžiť.

(Rim 8,17; Jn 3,2; Mt 13,43; Zj 7,15; Zj 21,4; 1Tes 4,17-18)

160. Budú mať účasť na tejto budúcej sláve len Božie deti?

Áno, avšak raz celý tento svet bude premenený na nové stvorenstvo, ktoré bude oslobodené z otroctva skazy a uvedené do slobody a slávy Božích detí.

(Rim 8,19-21; 2Pt 3,13; Iz 65,17; Zj 21,5)

161. Čo je teda konečným Božím cieľom?

Konečným Božím cieľom je Jeho kráľovstvo.

(Zj 19,6; 1Kor 15,25-28; Zj 5,13)

162. Znižuje našu zodpovednosť za spasenie vlastnej duše a zachraňovanie spolublížnych nádej budúceho Božieho kráľovstva?

Nie, lebo dovŕšenie Božieho kráľovstva znamená prísny a spravodlivý Boží súd. Každý by sa mal teraz, v čase milosti, rozhodnúť pre Boha a Krista.

(Flp 2,12; Rim 2,4-5; Lk 13,25; 2Kor 6,2)

163. Kedy bude rozhodnuté o konečnom údele ľudstva?

O konečnom údele ľudstva bude rozhodnuté pri Božom súde, ktorého Vykonávateľom bude Spasiteľ Ježiš Kristus.

(Zj 20,12-13; Jn 5,22-23; Mt 25,31-32; 2Kor 5,10)

164. Aký bude koniec diabla a jeho stúpencov?

Koniec diabla a jeho stúpencov bude večné zatratenie.

(Mt 25,41; Mk 9,43-44; Hb 12,29)

165. Podľa čoho budú súdení ľudia na Božom súde?

Ľudia budú posudzovaní podľa vernosti a poctivosti, ktorou sa podriadili Božej vôli; preto je náš vzťah ku Kristovi rozhodujúcim činiteľom.

(1Kor 4,2; Lk 12,48; Hb 10,26-27; Mt 25,40-45; Jn 3,36)

166. K čomu nás podnecujú veľká Božia milosť a spravodlivosť, zjavené v Kristovom evanjeliu?

Božia milosť a spravodlivosť nás podnecujú, aby sme sa vo viere a v poslušnosti podrobili vláde nebeského Otca, ktorý nám v Ježišovi Kristovi poskytuje večný život.

(Jn 14,1; 2Kor 6,1; 1Tim 6,12)

Theophil Spoerri

AKO K NÁM PREHOVÁRA SVÄTÉ PÍSMO

Katechizmus

Podľa „Pomůcka k vyučování náboženství“ preložila Bohuvěra Holešová, 1990

Pre druhé vydanie jazykovo upravila Mgr. Mariana Kušiaková

Grafické spracovanie obálky Ing. Jaroslav Kukučka

Vydala Evanjelická cirkev metodistická, Slovenská oblasť

Bratislava 2015

ISBN 978-80-85733-90-7